

Eftir uppmötöngina av eysturoyingum at døma, so fer javnaðarflokkurin at koma sterkur inn aftur til næsta val

at rúmka ræurnar og tann vilja sum føroyskir arbeiðarar og vinnulivsmenn hava átt, tá tað snúði seg um at útvega sær sjálvum arbeiðspláss í verandi vinnu ella nýggjari framleiðslu.

Hetta áráðið og hesin vilji eru kortini ikki nóg mikil. Ti er meira enn nakrantíð brúk fyri teirri samskipan av búskaparlíggum tiltøkum, planleggjan av ilugum og stýring av samlaða samfelagsvirkseminum, sum javnaðarflokkurin altíð hevur talað fyri.

Plánøkonomi hava teir háandi rópt, men nú er veruliga torvur á **pláni** í **økonomiini**. Ti liberalt er sum kunnugt lítið eftir í henni.

Heldur ein himnarópandi mismunur í møguleikum fyri at umsita samfelagsorkuna.

Ikki bert umsita, men vinna sær sjálvum úrtøku burtúruttan at ábyrgd fylgir við.

Tað var tí ikki lögð at vit í valstríðnum og samgongusamráðingunum lögdu so stóran dent á at skapa møguleikar fyri eini veruligari búskaparstýring.

Búskapardeild at samskipa peningagongd, rentustøði, lántøkur, iløgur, skatting, tolling og hagtalsviðgerðina. Avmarking av nýtslu og serliga nýtslu við óskattaðum peningi.

Landsbankan at virka

Hetta arbeiði er so smátt byrjað, men vit eru nógvar darvaði av, at teir sum skuldu visa, at onki alment kann rigga, hava slitið umsitingina so sterkt niður, at hon nær-um hattleys, skóleys og brókáleys má pjøssa seg við øllum fyrifallandi plognum skal hon ikki stirna heilt.

Her mugu vit fáa vendi, so vit veruliga fáa tey tøl, vit skulu stýra við.

Enn fáa Føroyar eina sera negativa umrøðu uttanlands, og er tað serliga nýliga útkomna frágreiðingin frá sokallaðu ráðgevandini nevndini, sum er bótin í hesi umrøðu.

So seint sum idag skrivar konservativa »Weekend Avisen«, at Føroyar eru á »fallittens rand«.

Hetta kemst av, at nevndin bert leivir okkum tveir møguleikar.

Annar er at útseta loysn av vandamálum okkara og harvið okja tey.

Hin er at okja arbeiðsloysið so nóg, at so lítið verður at keypa fyri, at handilsjavnahallið kann burturbeinast á tann hátt.

Teir ger tó vart við einstakar glottar so sum alimøguleikarnar og meirgøðsking av fiskavørnum, men teir meta hetta at taka so langa tíð, at tað munar ikki.

Men tað er júst hetta, vit ikki kunnu góðtaka, vit vilja ikki nýta arbeiðsloysi sum búskaparlíggan regulator, men **heldur framleiða okkum burtúr trupulleikum** samstundis sum vit við ymsum tiltøkum avmarka ovurnýtslu, ovveiði, óhóskaði stuðulsskipanir og aðrar ónodlir. Hartil vilja vit royna at lækka rentustøði og leingja verandi figgingarmøguleikar.

Men nøkur øki skulu mennast munin meira enn teir vænta, tað er alingin, góðsking og sølan.

Uttan at baktala nakrum so er valia ivi um at verandi soluskipan ikki megnar at fáa tað burtúr úr vørnum okkara, sum kundir finsta.

At tvífalda soluvirðið — í føstum prísum — av allari framleiðslu okkara í eitt 5-7 ára skeið er ikki ov høgur málsetningur.

Annars fer landsstýrið í fyrstu framtíð at royna at fáa semju um **iløguætlan**, sum fevnir um eitt avmarkað tal av skipabyggingum í 1986 og 1987.

Skipailøgur mugu vit

gera uttan tó at missa tamarhaldið á hesum.

Vónin er so, at hesar iløgur fevna um effektiv og nýskapandi skipaslog, sum framyvir kunnu okja framleiðsluvirðið, skapa nýggjar framleiðslur og samstundis í ávisan mun normalisera skipamarknaðin í Føroyum.

Fiskivinnu-politikkur

Fiskivinnupolitikkurin verður hvat fjarleiðum og sáttmálagarð við aðrar viðvikir, stórt sæð óbroyttur og skuldi nakað meira kunnað fingist burtúr hesum so hvørt vit fáa betri og rationellari for til møguleikarnar í hesum fiskiveiðisáttmálum.

Men á heimaleiðum má broyting henda og tann neyðuga stovnsrøktin fáast til vegna.

Hetta gerst ikki eftir einum degi og skal heldur ikki fremjast í bráðskundi, ti hesin partur av vinnu okkara so væl sum framleiðsluvirkini á landi eru kanska viðbreknasti parturin av allari fiskivinnuni.

Samgongan hevur í fyrradagin lagt uppskot fram um eina vónandi nógvi líðilgari og effektivari stuðulsskipan enn hana, vit higartil hava havt.

Vit vænta við hesi at kunna gera meira nýttu enn við hini gomlu sum hevur lyndi til at vaksa seg upp um beriorku hins almenna og skattgjaldaran.

Menning — aling

Náttúrugivna fiskatilfeingid er avmarkað og er tí neyðugt at fremja menning innan idnað og handverk við.

Vit seta stóran vónir til ta menningarstovu, sum samgonguskjalið heimilar okkum at stovnsata.

Møguleiki er framvegis fyri at hitt almenna í styttri tíðarskeið uppi-

heldur virkjum, sum hava serligan **arbeiðsskapandi** týdning meðan kannað verður, hvortj alternativ kunnu setast í verk.

Her skuldi menningarstovan kunnað spælt ein týðandi leiklut.

Vit eru ikki samdir við ráðgevandi nevndina í tí, at úrslitini av alingini skulu liggja so langt frammi í tíð.

Vit vilja á so forsvargilugum stóði sum gjørligt, og undir kønum heilsuligum og rakstrarligum eftirliti fremja eina skjótari útbygging av alivinnuni samstundis sum vit skapa møguleikar fyri neyðugari skúling til røkt og rakstur innan havbúnað.

Spónurin er settur í greytin við tí alirði, sum í hesum døgum verður skipað og flytingin av alivinnu til frá landsverkfroðingskrivstovuni til eina serliga deild á Menningarstovuni.

Nýggja alirðið skal umframt at meta um møguleikarnar fyri eini skjótari útbygging eisini sum høvuðsarbeiðssetning fara undir at tilevna uppskot um aliløggávu.

Landbúnaður

Øking hevur verið í føroyskari búnaðarframleiðslu, serliga hvat mjólk og kjóti viðvikir, men vit mugu ansa okkum fyri at enda í eini stuðulsskipan, sum reelt dýrkar vørur fyri føroyska brúkaran, sum í løguni hevur stórar fyrimunir av yvirskotsframleiðslu aðra staðni.

Talað hevur verið prisútgjavnargrunn, sum skal figgjast við avgjaldi á innfluttum búnaðarvørnum — á hendan hátt fingur vit føroyska framleiðslu í somu prisleigu sum útlendska. Men her má hugast um orsøkir, tí at verja eina vinnu ímóti statsstuðlaðum vørnum, er ikki tað sama sum at uppbyggja veruligt kappingarfori.

Mjólkarframleiðslan er kortini í eini serstöðu — her snýr tað seg eisini um at útvega brúkarum okkara — serliga børnum — friska og góða mjólk og her tað snýr seg um tann partin av búnaðarfólki, sum eru mest bundin av vinnu síni, eru inntøkuviðurskiptini ikki sambærilig við tey hjá øðrum stættum.

Okkara flokkur má tí — sum tann sosiali flokkur, hann framvegis skal vera — verða við til at skapa ábotur her, herundir fremja ta avloysaraskipan, vit hava talað um.

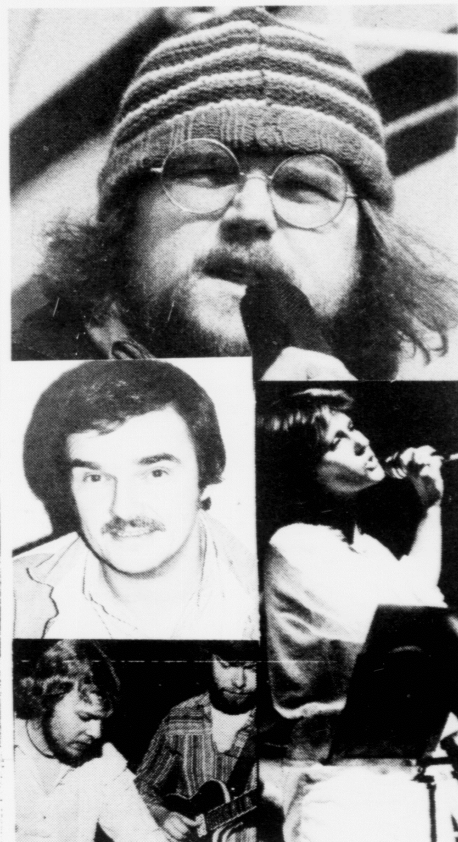
Mangir aðrir spurningar í búnaðarvinnuni eru sera viðbreknir, men grunðsjónarmiðið, at tað sum jørðin kann geva, er

Framhald á síðu 4

Í Læraraskúlahøllini leygardagin

Poppur og skemt

— uttan steðg í slakar tveir tímar

Tað er lagt upp til eina skemtiliga hugnaløtu í Læraraskúlahøllini kl. fyra seinnapartin leygardagin.

Orsøkin er, at tvey unglingalið hjá Neistanum skulu til Italia at royna seg í alheimakapping um bóltin har í summar.

Eitt gentulið og eitt dreingjulið fara til Italia, — umleið 26 fólk til samans. Tey hava brúk fyri stuði, tí ferðin er kostnaðarmikil, og tí hevur Neistin U biðið kendastu tónleikarar, sangarar og skemtarar um at vera við í tiltakinum.

A pallin fara m.o. Robert Mac Birnie, Ingun Simonsen, Simun úr Konoy og Hanus Johansen.

Tónleikarnir eru heldur ikki okendir fyri Føroya fólk. Teir eru Jóhannus á Rógvi Joensen, Sunnleif Rasmussen, Kolbein Simonsen, Ronnie, Ólavur Øster og Arnbjørn Simonsen.

Fyrirleikarnir siga, at

teir ikki vilja upplýsa so nógv um, hvat skal fara fram á palli. Tað skal koma áskoðarunum til góðar. Bert frætta vit, at tónleikur og skemt uttan í slakar tveir tímar uttan steðg!

Eisini frætta vit, at undirhaldið verður breitt soleiðis, at allir aldursbólkar kunnu fáa eina hugnaliga løtu.

Fyri at binda tónleik, sang og skemt saman, verða triggir skemtiligir frásøgumenn. Hesir eru Jógvan S. Joensen, Regin Hansen og Suni Danielsen.

Tað kunnu verða 432 fólk í Læraraskúlahøllini. Enn er ikki greitt, hvort tiltakið verður uppafurtikið sunnudag seinnapart, men um so er, at áhugi er fyri tí, so fara tey at royna, verður sagt.

Atgongumerki kostar 50 krónur og verður kl. fyra seinnapart leygardagin.

Dagný